

Dzīvība
Laikraksts iznāk tris reizes nedēļā: trešdienās, piektā dienās un svētdienās

UZVARAS CELŠ

Redakcija Livānos, Rīgas ielā 33. Tāruņi: redaktoram 41, redakcijai 53. Numurs māksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputatu padomes organs

Nr. 14 (812)

Trešdien, 1956. g. 1. februari

7. gads

Darbaļaužu uzdevumi sestajā piecgadē

Mūsu republikas darbaļaudis dedzīgi apspriež PSKP CK projektu PSKP XX kongresa direktivām par PSRS tautas saimniecības attīstības sesto piecgadu plānu 1956.—1960. gadam. Šis izcili svarīgais dokuments, tajā minētie skaiti un izvirzītie uzdevumi izraisa ikvieinā darba cilvēkā pamatotas lepnuma jūtas par mīloto Dzinteni, sasniegto ražošanas attīstības līmeni, kas dod Padomju valstij iespēju straujos tempus attīstīt ne vien smago rūpniecību, kura vienmēr bijusi un joprojām ir visas tautas saimniecības nesatricināmais pamats, bet arī tautas patēriņa priekšmetu ražošanu, ievērojamā vairāk sabiedrisko bagātību un tādējādi vēl tālāk pavirzīties uz priekšu pa komunistiskās sabiedrības celtniecības ceļu mūsu zemē.

Direktivu projektā paredzēti arī pasākumi, lai tālāk attīstītu Padomju Latvijas tautas saimniecības visas nozarēs, ievērojamā celiņu iedziņotāju labklājību. Republikas rūpniecības produkcija kopvērtībā sestās piecgades gados jāpieaug 1,6 reizes, cukurs mums 1960. gadā jāražo 2,8 reizes vairāk un sviests — 1,3 reizes vairāk nekā 1955. gadā. Arī visām pārējām republikas rūpniecības nozarēm ievērojamā jāpalielina produkcijas izlaide. Sestās piecgadē jāpabeidz Rīgas TEC otrās kārtas celtniecība. Pie Aiviekstes uz Daugavas jāsāk celt 120 tūkstoš-kilovatu jaudas hidroelektrostacija — lielākā republikā, jāpalielina Liepājas elektrostacijas jauda. Ventspili jāsāk būvēt zvejas ostā. Direktivu projektā paredzēta arī strauja augšupeja mūsu republikas laukos, kas lielā mērā ietekmēs darbaļaužu labklājības straujāku pieaugumu.

Pārvērtības, kas sestajā piecgadē noritēs Padomju Latvijas pilsetās un laukos, ikvienā rūpīcā un fabrikā, kolchozā un padomju saimniecībā, katra mūsu republikas cilvēka dzīvībā realizējot direktivu projektā paredzētos pasākumus, būs milzīgas. Bet tās nevar notikt un arī nenotiks pāsas par sevi. Būdz darba, pūliņu un ziņāšanu, enerģijas un iniciatīvas vajadzēs ieguldīt itin visiem republikas darbaļaudim, lai direktivu projekta skaitlūs pārvērstu par dzīves īstību. Rīgas vagonu rūpīcas darbaļaudim, eik parredzams, jaunajā piecgadē būs jāizlaiž pusotras reizes vairāk elektriskā dzelzceļa

vagonu un tramvaju nekā piektajā piecgadē. Tas nozīmē, kas sestajā piecgadē vagonu būvētājiem katru dienu jāpadara tikpat, eik 1955. gadā padarīja pusotrās dienās.

Galvenais ir sasniegt strauju darba ražīguma celšanos, rūmiskumu ražošanā.

Kopš šā gada pirmajām dienām priekšzīmīgi strādā Autoelektroaparatu rūpnīca, teksilkombinats „Boļševička”, Daugavpils lokomotivju un vagonu remontu rūpnīca, Liepājas lauksaimniecības mašīnu rūpnīca, vairākas fabrikas, kas rāzo pārtikas preces, un citi uzņēmumi. Turpinot sacensību par godu PSKP XX kongresam, panākt, lai ritmiski strādātu visi mūsu republikas uzņēmumi — lieli un mazi, tāds pašreiz ir uzdevums. Partijas pirmorganizacijām un arodbiedrību komitejām uzņēmumos tagad, kad darbaļaudis apspriež direktivu projektu par PSRS tautas saimniecības attīstības sesto piecgadu plānu 1956.—1960. gadam, jāmobilizē visu darbaļaužu aktivitāti un jaunrades doma, lai viņi cestos uzlabot visus ražošanas procesus, sevišķi novērst „šaurās vietas”, kuras kavē atsevišķiem iecirkņiem kāpināt produktijas izlaidi.

Ikvienam republikas strādniekam dzīli jāizprot un ar visu sirdi jāsajūt šo direktivi projektā teikto vārdu dzīļā jēga un lielā nozīme.

„PSRS tautas saimniecības sestā piecgadu plāna galvenie uzdevumi ir uz smagās rūpniecības straujākas attīstības, nemītīga techniskā progresā un darba ražīguma celšanas bazes nodrošināt visu tautas saimniecības nozaru tālāku varenu uzplaukumu, realizēt lauksaimniecības ražošanas strauju kāpinājumu un uz šā pamata panākt padomju tautas materialās labklājības un kulturas līmena ievērojumu celšanos.”

Tagad, sacensīties par godu PSKP XX kongresam, republikas darbaļaudim jāliek droši pamati sestā piecgadu plāna izpildei pirms termiņa. Likt lietā visu savu māku, izdomu, lai tālāk karsi uzlabotu ražošanu, ir katra mūsu republikas strādnieka, inženiera un tehnika, ikviena meistara, cecha vadītāja un brigadiera pirmais pieņākums. Sestā piecgadu plāna izpildei pirms termiņa skaidri un uzskatāmi jāiezīmējas jau šodien.

Pēc „Cīpas“ 19. janvara ievadraksta

Partijas rajona aktiva sapulce

Šā gada 30. janvarī notika rajona partijas aktiva sapulce, kura apsprieda jautājumu par Latvijas Komunistiskās partijas XIV kongresu un rajona partijas organizacijas turpmākajiem uzdevumiem.

Ziņojumu par šo jautājumu sniedza LKP Livānu rajona komitejas sekretārs b. Braslavets.

Komunistiskās partijas un Padomju valdības pasākumi par tālāku strauju lauksaimniecības un rūpniecības attīstību deva mums rokās visu nepieciešamo ražīgam darbam.

Kas mums ir jādara, lai likvidētu lauksaimniecības atpalīcību un kāpinātu produciju visas tās nozares?

Vispirms masām plaši un saprotami jāizskādro PSKP XX kongresa Direktīvu projekts par PSRS tautas saimniecības sesto piecgadu plānu. Otrkārt, nekavējoties jāķeras pie Direktīvu projekta un Latvijas Komunistiskās partijas XIV kongressā izvērtīto uzdevumu izpildēs.

Latvijas KP XIV kongresā tika atzīmēts, ka plānojot lopkopību, pirmajā vietā jāizvērza lopbarības bazes nostiprināšana. Plaši jāizvērš āboļa audzēšana, tā īpatsvars jāpalielina no 40—45 procentiem sējumu platībā. Reizē ar to sestās piecgades laikā jāierīko ne mazāk kā 300 tūkstoš hektaru kultivētu ganību, jāsēj lielās platībās pākšaugumistri, kukuruza un citas lopbarības kulturas, kā kartupeļi,

kāposti, topinamburs, lai ik gadus katrai govi sagādātu ne mazāk kā 10 tonnas sulīgās barības.

Kolchozā „Draudzīgais maijs“, kur kartupeļu sējumu paplašināšanai trūkst sēklas, katrai kolchoznieks iesēs vienu hektaru kartupeļu ar sāvām sēklām, iemēslos, apstrādās un novāks, par ko saņems pusi no ražas.

Piecgades laikā linšķiedras ražošana jāpalielina 2,4 reizes. Lai to panāktu, mums jāpalašina linu sējumi. Pareizi darīja lauksaimniecības arteļa „Nākotne“ biedri, apņemoties izaudzēt savos piemājas dārzījos ne mazāk kā 0,25 ha linu.

Gatavojoties pavasara sējai nedrīkst izlaist no redzes loķa nevienu darbu — kā sēklas sagatavošanu, vietējo organizisko mēlojumu izvešanu uz tīrumiem, pietiekamos vairumos jāsagādā mineralmēslī. Tālāk referents runāja par agitacijas un propagandas darba uzlabošanu kolchozoz un MTS. Nepieciešams uzlabot kino un radiofīči rajona kolchozus. Jāgādā, lai pēc augstražīga darba kolchoznieki varētu arī labi atpūsties. Partijas pirmorganizacijām jāceļ savā darba kvalitate, jāpanāk, lai vairāk komunistu strādātu kolchozu ražošanas darbā.

Runādams par rūpniecības uzdevumiem, b. Braslavets teica, ka sestajā piecgadē

darba ražīgums rūpniecībā jāpāceļ ne mazāk kā par 50 procentiem. Jau šodien, ikt pēc iespējas jāmobilizē darba ietilpigie procesi, nav pieļaujams tāds stāvoklis, ka kūdras fabrikā „Livāni“ vēl līdz šai dienai kūdras ieguve notiek ar rokām.

Pēc referata izvērsās dzīvas debates. Kūdras fabrikas „Livāni“ partijas pirmorganizacijas sekretārs b. Lukjanovs pastāstīja par trūkumiem, kas kavē sekmīgāku visu nozaru plāna izpildi.

Kolchoza „Cīpa“ priekšsēdētājs b. Šerskis kritizēja mašīnu-traktoru staciju, kas kolchozā vēl nav uzsākusi ne kūdras, ne kūtsmēslu izvešanu uz tīrumiem.

LKP Livānu rajona komitejas agitacijas un propagandas daļas vadītāja b. Ivanova atzīmēja, ka rajona kolchozu partijas pirmorganizacijas valdes un ciemu padomes mazu vēribu pievērš socialistikai sacensībai. Valrumā kolchozu labākajām slaučējām vēl nav pat izsniegti vimpeli, maz popularizē pirmrindnieku darba pieredzi.

Latvijas KP CK pārstāvis Koreņugins deva norādījumus, kā labāk izpildīt LKP XIV kongresa lēmumu, reizē norādīja arī uz kūdām un trūkumiem atsevišķu kolchozu ražošanas organizāciju.

Sapulce pieņēma plašu lēmumu turpmākam partijas organizacijas darbam.

Celt ātrāk, labāk, lētāk

Livānu rajona remontu-celtniecības kantori 1956. gada 25. janvarī notika sapulce, kurā celtnieku kolektīvs apsūrēja pagājušā ražošanas gada rezultatus. Remonta-celtniecības plāns izpildīts par 110,3 procentiem. Remonta-celtniecības kantorim par panākumiem darbā pagājušajā gada piešķirts Livānu rajona izpildu komitejas un partijas rajona komitejas celojošais sarkanais karogs.

Kādi tad ir mūsu gada darba rezultati? Ražošanas pašizmaksā samazinājusies par 9,5 procentiem, plānā parādējot 7,8 procentu vietā. Ienākumu plāns izpildīts par 184 procentiem. Darbu apjoms, salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu, palielinājies vairāk kā par 35 procentiem.

Apsūrējot nākamā gada darba iespējas, remonta-celtniecības kantora strādnieku kolektīvs vispirms iepazīnās ar PSKP XX kongresa Direktīvu projektu sestajam piecgadu plānam. Visi strādnieki dedzīgi atbalsta partijas izvirzīto lielisko komunisma celtniecības programu nāko-

šajiem pieciem gadiem. Strādnieks Kirilovs, uzstājoties uzsvēra, ka jaunais piecgadu plāns paver Latvijas republikai tādu uzplaukumu visās dzīves nozarēs, par kādu buržuaizskajā Latvijā nevarēja pat domāt. Un ja strādnieki katrs savā darba nozarē savu uzdevumu pārveiks, tad arī tas tā būs.

Partija tāpēc no mums prasa nopietnu ražošanas stila uzlabošanu, iekšējo rezervu pilnīgu atklāšanu un izmantošanu.

Arī remonta-celtniecības kantoris jau 1956. gadā parādējis savu darbu nopietni uzlabot. Vēl joprojām nākas dzirdēt pamatotas sūdzības par remonta un arī celtniecības darbu nepietiekamo kvalitati. Lai kvalitati uzlabotu, 1956. gadā paplašināsim kokmaterialu kalti un galdnieku darbnīcu.

No pietriekšķi jāuzlabo arī darba disciplīna starp celtniekiem. Vēl līdz šim laikam atsevišķos strādniekos dzīvo vecā kaktu amatnieku „tradicija“ — biežā plēgurošana. Runājot debatēs b. Birzāks aizrādīja, ka darba

kvalitati varēs uzlabot tikai tad, ja visi strādnieki par to rūpēsies. Bet kā to var izdarīt, piemēram, galdnieks A. Ovčinnikovs, kurš gandrīz katru dienu ir iereibis, vai arī S. Alksnis, kuram tāpat dzeršanas dēļ darbs paliek otrā vietā...

Darba disciplīnas nostiprināšana remonta-celtniecības kantori ir viens no svarīgākajiem priekšnoteikumiem turpmākā sekmīgā valsts plāna izpildē.

Darbu vadītājs Pūdāns asi kritizēja vietējo komiteju, kura vāji izvērš starp strādniekiem un brigadēm sociālistisko sacensību. Sapulce pieņēma konkretu lēmumu par darba disciplīnas uzlabošanu un izvirzīja vairākus priekšlikumus ieplānoto darbu labākai izpildei.

Celtnieku kolektīvs ir pilns apņēmības veikt savu uzdevumu godam. Šī gada 28. janvarī mēneša plāns izpildīts par 140 procentiem.

J. Jančevs
Livānu rajona celtniecības priekšnīcība

Partijas dzīve

Drošāk atklāt vietējās rezerves darba kvalitates uzlabošanai

Partijas XX kongresa Direktivas sestajam piecgadu plānam izvirza konkretus uzdevumus arī mašīnu-traktoru stacijai, jo lauksaimniecības darbu mechanizacija ir viens no galvenajiem priekšnoteikumiem lauksaimnieciskās ražošanas krasam kāpinājumam.

Līvānu mašīnu-traktoru stacijas partijas biedri, remontdarbnīcas strādnieki un mechanizatoru kolektīvs atklātā partijas sapulcē 26. janvarī apsprieda uzdevumus, kas veicami tuvākā laikā, un kādus pienākumus mehanizatori uzliek jaunais piecgadu plāns.

Partijas rajona komitejas sekretārs b. Braslavets sapulces dalībniekus iepazīstīnāja ar grandizo valsts saimniecības attīstības plānu, salīdot to bieži ar mūsu rajona dzīvi un galvenokārt ar lauksaimniecību. Šīni piecgādē jāapanāk rajona kolchozu pilnīga ekonomiska un saimnieciska nostiprināšanās. Mašīnu-traktoru stacijā mehanizatoriem šīni ziņā piekrīt galvenā loma, jo viņi ir tie, no kā lielā mērā atkarīgas augstas ražas rajona kolchozīs. Vairāki rajona kolchozu laukkopīji pamatoju izsaka pārmetumu mašīnu-traktoru stacijai par nepietiekamu palīdzību sējumu kopšanā. Mehanizatoru uzdevums netik vien sagatavot augsti un leisti, bet arī kopt sējumus un rūpēties par ražu līdz tā novākta.

Referents uzsvēra, ka mašīnu-traktoru stacijai ir lielas iekšējās rezerves un visas iespējas, lai savu darbu uzlabotu, bet daudzas no tām netiek izmantotas. Piemēram, slikti vēl ar traktoru un lauksaimniecības mašīnu remontu, galvenokārt tā kvalitātes ziņā. Remontdarbi tiek veikti ātri un pirms termiņa, bet pavirši. Tas tāpēc, ka līdz šim nav nemi vērā vairāki nopietni apstākļi. Slikti ir mehanizatoru dzīves apstākļi kopītnē, darbnīcā un brigadēs uz vietām. Tas viss protams nelabvēli ieteikmē remonta gaitu. Racionalāk jāizmanto arī traktorus, darbi jāplānot, lai traktoru jaudu izmantojot pilnīgi.

Maz palīdzības no mehaniskās darbnīcas saņem mehanizatori, kas strādā pie lauksaimniecības mašīnu remonta brigažu novietnēs, zemā līmeni vēl darba disciplīnu.

Ja sekmīgi grib veikt partijas un valdības uzdevumus, tad šie trūkumi jānovērš pirmām kārtām un to panākt nav grūti, ja partijas un komjaunatnes organizacijas darbosies aktivāk, izvedot rūpīgu izskaidrošanas darbu un praktiski palīdzot darba organizacijā.

Pēc referata izraisījās dzīvā runas, kurās mehanizatori savā darbā ietnās trūkumus — tas novērst.

A. Stankevičs

Biedrs Beļajevs aizrādīja, ka jāuzlabo darba disciplina vairākiem traktoru brigažu brigadieriem un mechanizatoriem. Tā, piemēram, bb. Mazuram, Bartusevičam un dažiem citiem. Mechanizatoriem jāstrādā tā, kā b. Skrūzmanis, kura vadītā brigade remontdarbus pilnīgi pabeigusi un izbraukusi uz kolchoziem. Biedriem, kam jau darba pieredze no pašas MTS dibināšanas dienas, vairāk jāpalīdz jaunajiem mechanizatoriem gan ar padomu, gan praktiski.

Patreiz galvenie mehanizatoru uzdevumi ir remontu veikt neviens ātri, bet arī labā kvalitatē. Strādāt tā, lai izremontētie traktori vai lauksaimniecības mašīnas vēlāk darbotos bez traucējumiem, kas līdz šim vēl atgadās visai bieži. Tapat arī viens no svarīgākiem uzdevumiem, par ko mašīnu-traktoru stacijas mechanizatori nes atbildību, ir laba lopu pārziemošana. Daudz vēl trūkumu pie lopbarības sasmalcināšanas un ciemē mechanizētiem darbiem kolchozu fermās. Tie visi nekavējoties jānovērš.

Slikti veicas ar traktoru piekabes inventara sagatavošanu pavasara sējai, bet kāvēties vairs nedrīkst nevienu dienu.

Par remontdarbu slikti kvalitati runāja vēl vairāki mehanizatori, brigadieri bb. Kuzmins un Ivanovs, vēlreiz uzsverot, ka remontdarbi jāveic rūpīgāk, ka traktorus un lauksaimniecības mašīnas nedrīkst izlaist no darbnīcas ar kaut vismazāko defektu. Jāpastiprina kontrole un sīkāk jāpārbauda izremontēto traktoru darbība.

Inženieris b. Šuba, runājot par vietējām rezervēm, atzīmēja, ka tās nav tālu jāmeklē. Ar neizmantotiem darba paņēmieniem mēs sastopamies ik dienas, tikai šīs rezerves drošāk un noteiktāk jāatkālē. Vairāki traktoristi to arī dara. Piemēram, b. Skrūzmanis sagatavojis piekabes inventara pilnīgu komplektu, lai izmantotu visu traktora jaudu.

Sapulces noslēgumā tās dalībnieki pieņēma konkretu lēmumu par remontdarbu kvalitātes uzlabošanu, kas mašīnu — traktoru stacijā patreiz ir svarīgākais jautājums, par socialistiskās sacensības pārbaudi 8. traktoru brigadēs, kuras uzņēmušās līdz partijas XX kongresam pabeigt visus remontdarbus.

Mechanizatori, apsveicot partijas XX kongresa Direktivas, uzņēmās līdz 14. februārim — partijas XX kongresa sasaukšanas dienai pabeigt mēslojuma izvešanu rajona kolchozos. Par pamatu savā darbā Līvānu mašīnu — traktoru stacijas mechanizatori nem partijas XX kongresa Direktivas sestajam piecgadu plānam.

A. Stankevičs

Patreiz svarīgākais uzdevums sagatavot un izvest mēslojumu.

Ilūkstes rajona lauksaimniecības arteļa „Zarja“ kolchoznieki pilnos apmēros atlēruši sējēs pavasara sējai. Pašlaik ar apmēram 100 ragavām izved laukos kūtsmēslus un kūdrus. Sajā darbā pirmajā vietā izvirzīsies trešā laukkopības brigāde, ko vada b. Orechs.

Attēlā: kūdras un kūtsmēslu komposta sagatavošana trešojā laukkopības brigādē.

S. Daņilova foto

Padomju celtniecība

Deputats — tautas kalps

Līdzšinējā darba pieredze pierādīja, ka lielkie panākumi saimniecībā un kulturas celtniecībā sasniegti tieši tur, kur deputati, apzinādamies savu atbildību vēlētāju priekšā, aktīvi strādājuši, iedzījinājušies visos jautājumos, uzturējuši ciešus sakarus ar vēlētājiem, organizējuši viņus partijas un valdības lēmumu realizēšanai. Kā piemēru šeit var minēt Celminieku apgabalu, kur par deputati ievēlēta Lesniece Anna. Viņa ir aktīvākā Staru ciema padomes deputate. Tādi laikā, kad pārējie deputati vēl nav padomājuši par atskaites sapulces izvešanu vēlētājiem, bledrene Lesniece to jau ir izdarījusi un pašreiz veic aktīvu pasākumu virķi PSKP XX kongresa sestās piecgades Direktīvu izskaidrošānā saviem vēlētājiem. Kolchoznieki viņu ir iemīļuši kā apņēmīgu un taisnīgu cilvēku. Bieži kolchoznieki pēc padoma vispirms griežas pie viņas, deputates Lesniece, bet pēc tam uz viņas norādījumiem pie kolchoza valdes. Izpildīdama savus deputates pienākumus, b. Lesniece vienmēr cenšas panākt vēlētāju taisnīgo prasību

izpildīti līdz galam. Spilgs piemērs tam bija pagājušajā rudenī, kad kolchoza „Dzimtene“ valde vilcinājās kolchozniekiem, kartupeļu racējiem, izsniegt papildapmaksu 10 procentu apmērā. Bet pēc deputates Lesniece pieprasījuma un pārrunām ar valdes loceklīem, kolchoznieki saņema atalgojumu par savu darbu. Šādu priekšzīmigu deputatu vādībā kolchoza „Dzimtene“ 1. brigāde ir izvirzījusies pirmā kolchoza ražošanā.

Ciema padomes deputati sistematiski noteiktajā laikā sanāk sesijās, lai apspriestu un atrisinātu svarīgus lauksaimniecības, kulturas u. c. jautājumus. Sesija ir ciema padomes darbības galvenā forma. Loti svarīgi, lai deputati aktīvi apspriestu dažādus jautājumus, bet tas savukārt atkarīgs no deputatu līdzdalības jautājumu sagatavošanā un vēlētāju ierosinājumu noskaidrošanā. Taču deputati ne vien palīdz izvirzīt svarīgkos jautājumus, bet viņiem nevar būt vienaldzīga arī pieņemto lēmumu izpildes gaita.

Taču ne visi mūsu ciema padomes deputati tā dara. Piemēram, lauksaimniecības

arteļa „Dzimtene“ līnū posmīnieks Sisojs Bogdanovs necenšas nostiprināt saites ar saviem vēlētājiem. Ciema padomes sesijās viņš piedalās tikai kā pasīvs klausītājs, nekad neierosina savu priekšlikumu. Par saviem vēlētājiem un viņu interesēm ciema padomes deputats traktorists Antons Norkārkis arī liekas, atceras tikai tad, kad saņem pazīņojumu ierasties uz kārtējo sesiju. Sie deputati aizmirst, ka tautas deputata pieņākums ir gādāt par savu vēlētāju labklājību, par viņu materiālo un sadzīves vajadzību ievērošanu, par to, lai ciema padome un kolchoza valde apmierinātu vēlētāju lūgumus un prasības. Vienlaikus deputatam jārūpējas, lai viņa vēlētāji izpildītu savus valstiskos pienākumus, celtu kolchozā darba disciplīnu un ražīgumu. Katra deputata goda lieta ir panākt savā vēlēšanu apgabalā, lai viņa vēlētāji kļūtu par darba pirmrindniekiem. Vienīgi tā pieauga mūsu tautas labklājība un nostiprināsies mūsu padomju valste varenība.

L. Ketāne,
Staru ciema padomes priekšsēdētāja

Vēstuļu apskats

Vēlreiz par kulturas darbu

Bieži mums raksta no skolām jaunie korespondenti par kulturas dzīvi un pašdarbības vakariem. Visbiežāk pašdarbības vakari un cita veida kulturali pasākumi notiek Līvānu 1. un Rudzētu vidusskola. 1. vidusskolas skolniece Ausma Pormale raksta par 27. janvarī skolā notikušo L. Paegles atceres vakaru. Tādi literari vakari 1. vidusskola notiek joti bieži. Vēstules no skolām rāda, ka tur labi organizēta pašdarbība un dzīva interese par literatūru.

Taču rajona kolchozos un pilsētā kulturas darbā joprojām vēl joti daudz trūkumu, par kuriem mums raksta kolchozu un pilsētas darbalaudis.

Kolchozos slikti darbojas radiomezgli, bieži ar ilgstiem pārtraukumiem. Līvānu radiomezgla vadība aizbildinās ar to, ka tiek remontēts pārvietojamās elektrostacijas motors, bet lauksaimniecības arteļa „Dzimtene“ kolchoznieki pamatoju ierastā prasa:

„Interesanti, kad galu galā motors būs saremontēts un kolchozā

„Dzimtene“ būs normālas radiopārraides.“

No tā paša kolchoza mums raksta arī par citām nekārtībām, kur būtu jālejaucas Staru ciema padomei un kolchozu valdēm. Priekšnesumu laikā te bieži notiek publiska izkaušanās.

„Sāpīgi ir dzirdēt par to, ka kaimiņu kolchozu (Oškalna vārdā nosauktais un „Dzimtene“) jauniešiem nav vienam pret otru cieņas un draudzības, kā arī pieklājības; kādā nepieciešama Padomju pilsoņiem.“

raksta kolchoznieki. Tas norāda, ka kulturas darbinieki ciema padomē maz vērības veltī sadzīvei un audzināšanas jautājumiem.

Par sliktām kinoizrādēm sūdzas lauksaimniecības arteļa „1. Maijs“ kolchoznieki. Kinomechanīki strādā iereibusi.

Kinoizrādes kvalitate joti sliktā.

„Mēs lūdzam rajona kulturas nodalai, lai

uzlabotu kinoizrādes,“ raksta lauksaimniecības arteļa „1. Maijs“ slaucēja Monika Stare.

Par nekārtībām kinoteatrī „Atpūta“ raksta pilsētas darbalaudis.

„22. janvari bija parēdzēts kinoseanss bērniem. Biletes pārdeva nevis kastere b. Kovalova, bet viņas vīramāte un nevis kāsē, bet uzgaidāmā telpā, kur notika nepieredzēta grūstišanās, drūzēšanās... kudas.“

Uz ko skatās tādās reizēs kulturas nama un nodalas darbinieki? Kāpēc pieļauj biešu pārdošanu svešām personām?

Tādi gadījumi vairs nedrīkst atkārtoties un arī par visa rajona kulturas dzīvi kulturas nodalai jāinteresējas valrāk. Rajona radiomezglam labāk jāapkalpo darbalaudis un clemu padomēm atsaucīgāk jāreagē uz darbalaužu taisnīgajām prasībām par kulturas dzīves uzlabošanu lankos.

Redaktore H. JEROFEJEVA